

עצמותם" (יחזקאל ל"ג כ"ז) ¹⁶; עון במילוי [בגימטריא] רמ"ח ¹⁷, עין וו נון ¹⁸. ורמ"ח תיבות בקרית שמע ¹⁹, מבטלו ליצר הרע ²⁰.

[ג] גר שנתגייר כנולד דמי ²¹, שנאמר: "ועובדיהו היה ירא את ה' מנעוריו" ²², וכבר היה גדול בשנים ²³.

במוך, לומר, שכל הקורא את שמע בכוונה ניצול מן העון".

21. יבמות מ"ח ע"א; שם ס"ב ע"א; שם צ"ז ע"ב; ועוד [וכך נפסק ברמב"ם, הל' איסורי ביאה, פ"ד ה"א; שם, הל' עדות, פ"ג ה"ב; טוש"ע, יו"ד, סי' רס"ט סעיף י']. ובחז"ל לא נזכר מנין להם זאת, והאחרונים דנו בכך. רח"ט סופר, בחידושי לעבודה זרה ס"ד סע"א, כותב: "ויגעתי הרבה ולא מצאתי מנא ליה לרבנן הא דקקטן שנולד ומותר באחותו ובתו ואמו" וכו', עיי"ש בהמשך דבריו. וראה עוד: בעל הטורים, דברים כ"ד י"ז; משך חכמה, דברים ה' כ"ז; שו"ת ציץ אליעזר, ח"ד, סי' ט"ז סוף פרק י'; לבוש, יו"ד, ראש סי' רס"ט; שו"ת חוות יאיר, סי' ע"ט; מועדים וזמנים לר"מ שטרנבוך, ח"ו, סי' רכ"ח הערה א'; שם, ח"ו, סי' רל"ח. ולראייתו המענינת של רבינו דלהלן לא מצאתי מקבילה.

22. אין כזה פסוק, והוא צירוף של שני פסוקים: מל"א י"ח ג': "ועובדיהו היה ירא את ה' מאד". ושם פסוק י"ב, אומר עובדיה על עצמו: "ועבדך ירא את ה' מנעוריו".

23. והכתוב קוראו: 'מנעוריו', על אף שבהיותו נער היה עדיין גוי, על כרחך שגר שנתגייר כקטן שנולד.

אך איני יודע מאין לרבינו שעובדיה 'היה גדול בשנים' כשהתגייר, הרי קטן יכול להתגייר באופנים מסויימים, ראה: כתובות י"א ע"א; רמב"ם, הל' איסורי ביאה, פ"ג ה"ז.

ועוד קשה, דמנין לרבינו ש'מנעוריו' נאמר על קטנותו - שהוא פחות מ"ג שנים, לפי המבואר - הרי לשון 'נער' שייכא גם גבי גדול

ז' ב'; תנחומא (בוכר), לך לך, כ'; שם, חיי שרה, ו'; שם, וישב, ח'; שם, בשלח, כ"ב; שם, שמיני, ז'.

16. ראה מס' שמחות, ספר חיבוט הקבר, פ"א הל' ה': "כל עונותיו של אדם חקוקין לו על עצמותיו, שנאמר: 'ותהי עונותם על עצמותם'". הרי, שכש'אל זר בקרבו' הוא מטמא ומלכלך את כל רמ"ח אבריו.

17. 248 = לרמז, שעונותיו של אדם חקוקים ברמ"ח אבריו, וכאמור [בחכמת הנפש, פרק מ"ח, סוף עמ' ע"ט, מובא רמז זה. ושם, פרק ד', ראש עמ' י"ח, הובא גבי ענין אחר לגמרי. ובערוגת הברשם, א', עמ' 235: "עון' במילוי 'רמ"ח', כי רמ"ח איברים נידונים על עון"].

18. עתה מציין מהו מילוי של 'עון'.

19. תנחומא (בוכר), קדושים, ו': "לא תהא קריית שמע קלה בעיניך, מפני שיש בה רמ"ח תיבות, כנגד אברים שבאדם". ועי' זוהר חדש, כרך ב', רות, ל' ע"ב. ויעויין עוד: רב"ש המבורגר, שרשי מנהג אשכנז, ח"ב, בני-ברק תש"ס, עמ' 47 ואילך, שהאריך מאד בנושא זה.

20. ברכות ה' רע"א: "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע, ...אם נצחו - מוטב, ואם לאו - יקרא קריאת שמע". ועי' תיקוני זוהר, הקדמה, ט' ע"א [הענין האחרון מובא משם רבינו בשבלי הלקט, סי' ט"ו, דף ז' ע"ב: "ובטעמי ר' יהודה החסיד ז"ל מצאתי: בקרית שמע יש רמ"ח תיבות עם 'אל מלך נאמן' כנגד רמ"ח אברים שבאדם. ו'עון' במילוי אותיות: עיין ו'ן נון, עולה בגימטריא רמ"ח - העון עולה ברמ"ח אברים שבאדם, כמו שנאמר: 'ותהי עונותם על עצמותם', ובמלכות שמים כתיב: 'כל עצמותי תאמרנה ה' מי